

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Oa și garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

În România

abonamentele se fac la Agenția de Publicitate Carol
Schulder București, strada Șelar, 10.

Epistole neștampilate se refuză. — Manuscrisuri nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografa”, societate pe acțiuni. — În Alba-Iulia la librăria Weiss
Bernat „la loterie”.

3/16 Maiu 1902.

(I. E. P.) Să sârbăm! Să sârbăm, oăci mare sârbătoare este în viața poporului român puterea conștiinței naționale intrupată pe Câmpul Libertății în voinea unanimă a 40.000 Români de a fi liberi sau a peri.

Libertate, — irezistibilă putere trecută prin valuri de sânge și foc, avându-și de așternut tronuri zdrobite și sângerând capete regești, despărțite prin oușit, de mările lumesti — falnic ți-ai înălțat fruntea anunțătoare de o eră nouă cu drepturi naționale pe Câmpul Libertății sunt acum 54 ani!

Te sârbăm și te mărîm pe tine, sfântă libertate națională română, pe tine, care ne-ai cerut la botetul tău sângele a 40.000 martiri.

Pe cei robiți și legați de gila pă-mântului strămoșesc, pe vestitorii cuvântului Dumnezeu, pe cei, cari se deprindeau în cunoașterea obârșiei neamului și drepturilor omului: pe toți ți-ai făcut să străbată și urgia vremii și a stăpânitorilor tiranie s'o treacă ca să se adune sub stindardul tău, sfântă Libertate!

Din patul durerii, tiraniei și al suferințelor seculare ale unui popor ți-ai luat eborul intraripat de conștiința națională și ai reclamat emanciparea națiunii române.

Cade-se deci să te sârbăm, zi a libertății poporului român.

Și o facem aceasta, deși pentru surorile tale: Dreptatea, egalitatea și frățietatea, cari ar trebui să locuea în această țeară, prin pedepa lui Dumnezeu poliglotă, luptăm zi și noapte.

Da, dreptatea și egalitatea, aceste note inerente ale ființei tale, scumpă Libertate, ne sînt răpite din partea acestora; cari cu tirania și nimicirea noastră națională s-au logodit. Pentru câștigarea surorilor tale trebuie să luptăm!

În aceasta luptă ne vine într'ajutor căldura și lumina iavorită din spiritele acelor neînfrânți entusiști muncitori pentru libertatea poporului român, cari ca niște buni genii planează în înălțimea cerurilor și a căror resămănare ne dă putere de a lupta și ne îmbracă ziua de azi în întreagă splendoare.

Fermește-oare putere a vocii lui Bărnăuțiu ne mișcă sufletele, ne înalță inimile. Da, Bărnăuțiu, glasul timpului desrobirei cuvânta atunci conștiinței naționale abia deșteptate și văile și plaiurile și munții și codrii într-o armată put-

ternică, supusă zinei Libertății, s'au schimbat.

Atunci ne războiam cu întunerecul, neștiința și buciumul libertății pe toți ne-a intrunit în apărarea binelui comun: a poporului mântuire.

Și atunci câtă sămânță bună, aruncată în agrul național a răsărit și bogate roade a adus!

Mii de bărbați și tineri români, încălziți de idealul național stau azi în garda Libertății, răpiți de dorul de a se lupta pentru câștigarea surorilor ei: a dreptății și egalității naționale.

Toți își au devisa: Biruință sau moarte. Dar' vom birui chiar trecând prin frământări, orănele lupte și valuri de sânge. Căci adevărată biruință fără greutăți și lupte nu există!

Precum înainte cu 54 ani principiiul rău al aprobatorilor uniunii Transilvaniei cu Ungaria, purtați de frică și acomodare, au căutat să impedeze armonia, solidaritatea luptătorilor pentru decretarea libertății poporului român, astfel și acum note discordante ne-ar face să fim lipsiți de bucuria sârbării acestei zile.

Și noi totuși o sârbăm în deplină liniște, oăci dacă glasul de tunet al conștiinței și solidarității naționale a făcut la 48 se amuțescă gura uniuniștilor, bolnaviosul curent nou va trebui să treacă ca un caprițios vânt al zilelor băbești.

Să sârbăm deci această zi înălțătoare de inimă și să cercăm a ne face demni urmași ai acestora, cari luptă sfântă au purtat pentru desrobirea neamului românesc; să dovedim celor înăi în viață, cari părtăși au fost la această zi, că încă înainte de a trece în lumea umbrelor martirilor noștri le vom duce în deplină sarcina națională ce ne-au lăsat-o. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Sibiu, 16 Maiu 1902.

Din Austria. Prim-ministrul Körber își dă toată stința, ca bugetul să se voteze încă în luna aceasta în reichsrath. În acest scop premierul a inițiat tratative cu toate partidele, dar' cum se anunță, fără rezultate pozitive. „Magyarország” e informat, că pentru accelerarea tratativelor s'ar întreprinde sesiunea delegațiilor austriece și ședințele plene s'ar ține numai la începutul lui Iunie.

Unele ziare au anunțat retragerea lui Körber și în legătură cu aceasta „Reichspost” scrie, că baronul Chlumetzki, Kramarz și Derschatta au

conferat zilele aceste în chestia compunerii unui minister coalițional.

Știrile despre retragerea lui Körber sînt cu bucurie primite de Maghiari, dar' partidele din Austria probabil îl vor susține din cauza atitudinii sale în tratativele cu pactul dintre Austria și Ungaria.

Din dietă. În ședința de alaltăieri a prezentat ministrul de agricultură o novelă la legea cassei muncitorilor bolnavi. Continuându-se desbaterea apropiatunii, vorbește A. Molnar contra, care impută ministrului de finanțe, că a avansat sume mari pentru construirea de corăbii. E și contra lefurilor celor mari ale generalilor și contra funcționarismului. După răspunsul lui Széll se plânge Rakovszky, că publicitatea e exclusă din delegațiuni și că bugetul e astfel alcătuit, încât nu-l poate înțelege nime. E nemulțumit, că opoziția e așa de slab reprezentată în delegațiuni, mai ales că kosuthiștii sînt guvernamentali.

În ședința de ieri a vorbit Gustav Lindner despre chestia naționalităților. Politica de naționalități a guvernului nu-l mulțumește, de aceea nu poate avea încredere în guvern. Constată, că legea de naționalități nu e respectată, dovadă judecătorii din fundul regiu, cari desconsideră limba germană.

Delegațiunile. Comisiunea ungărilor pentru armată a primit bugetul ministrului de război. Acesta anunță mărirea contingentului de recruți.

În comisiunea pentru afacerile externe vorbește Zichy despre tripla alianță și cere, ca jertfele pentru ea să fie mai mici, dacă înțelegerea cu Rusia e așa de liniștitoare.

Comisar guvernial la congresul sârbesc, cum am semnalat zilele trecute, este numit vicepreș. dietei, Talian Bela. Numirea a apărut în monitorul oficial de ieri.

ANEXAREA BOSNIEI. Ziarul „Eidnstvo” din Spalato cu titlul „Un secret” publică știrea alarmantă despre apropiata anexare a Bosniei și Herțegovinei, zicând, că va fi alăturată la ele și Dalmația, având toate aceste provincii autonomie și dietă provincială. Numitul ziar scrie, că în cercurile din Pesta e cunoscut acest lucru. Ziarele maghiare se îndolesc în cele afirmate de ziarul din Spalato.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Eminescu în Blaj.

(Urmare).

În cele de până aci am căutat să adun și să concordez datele ce s'au putut erua, prin tradițiuni, despre petrecerea lui Eminescu în Blaj. Nu știu ce impresie vor fi făcut altora aceste resfirate notițe, pe mine însă nu m'au mulțumit. Nu mă pot îndestuli, că să văd pe Eminescu în Blaj numai ca o umbră vie, care umblă tăcută în colo și încoace, sau cel mult cetește altora din vre-o revistă. Îmi plac scenele, și am căutat anume să le fișez. Dar' cred, că nimenia nu e satisfăcut, ca să vadă pe Eminescu cum trece prin piața Blajului ciugulind struguri din pâlăria sa, sau cum se scaldă în Târnăvă, sau cum mănâncă cireșe pe marginea lacului, aruncând simburii în apă și urmărind unde line ce se formează pe oglinda lui liniștită...

Adevărat, că atunci el era numai un băiețandru de 16 ani; dar' ael băiețandru era poetul Eminescu, care cântase în frumoase versuri moartea lui Pumnul, care publica versuri în Fami-

lia, era acela care în curând după aceea deplângea în sculpturale versuri pe Morțua sa și doinea la Putna doina cea pătrunzătoare a neamului întreg, „dela Nistru pân' la Tisa”. Eată de ce aș fi dorit să aflu mai mult despre Eminescu, ca pe lângă exteriorul său să pot prezenta ceva și dinlăuntrul sufletului său, din ael boboc al genialității, care începea a-și desface petalele sale pline de miresmele artei.

Am întrebat deci pe toți, cari știu despre el, ce făcea Eminescu în Blaj, ce era ocupația sa predilectă, despre ce vorbea cu deosebire și cum se impunea în cerul studenților, cu care convenia. Răspunsurile nu m'au mulțumit. Toți își aduc aminte de figurile lui, de exteriorul lui, — dar' despre ceea ce ar fi tradă cuprinsul sufletului său, despre ideile ce-l preocupau știu mai puțin, foarte puțin. Faptul în sine este foarte explicabil, dar' setea noastră de-a ști și dorul de a-l vedea pe Eminescu în toată puterea ființei sale sufletești rămân nesatisfăcute.

Espunând acestea unui bun cunosător al lui Eminescu de pe atunci — parintele A. Milăcan — D-sa 'mi-a răspuns cam următoarele:

— „Îmi aduc foarte bine aminte de el, cu toate că eu eram într'ă VII. cl. — cu mult mai sus în eparchia studențească decât el. Parcă-l văd și acum

înaintea mea. Bine făcut, voinic, în asemănare cu mine, cu fața arămie, părliță de soare, cu ochi mari, schinteietori, cu părul acela negru lung, retezat, — înșe neîngrijit, pentru-că bătea a roșii, semn de miserie; dar' mai mult, nu-ți pot spune. Un singur lucru 'mi-a mai rămas în minte, ca o impresie mai adîncă; e reflexiunea ce-mi făceam ori de câte ori petreceam mai mult în societatea lui. Îmi ziceam în gândul meu adese și cu oare-care indignare: cum se poate de băiețandru acesta, care n'a umblat la școală, n'a absolvat decât câteva clase, știe totuși atâtea lucruri, știe multe ca și noi și multe mai bine decât noi? Cum se poate că el, care n'a învățat încă poezia e în stare să facă poezii, și noi care știm atâtea reguli, și cunoșteam toate genurile poetice, nu eram în stare să alcătuim două versuri?... ”

Amintirea aceasta ca echoul unei sincere reflecțiuni, ce se impunea în mod firesc studenților mai mari, nelasă a întrevăde ceva din sufletul lui Eminescu cel de 16 ani; ne permite a întrezări ființa lui așa cum ea trebuia să fie.

Dacă însă în amintirile contemporanilor nu găsim întocmai pe tinărul, ce căutam, pe tinărul cu idei mari, care în mijlocul semenilor săi, să arunce valuri și să însemne un curent mare, nou, — este pentru-că și pe atunci, ca aproape

In tempore opportuno.

Pe când mâni neșterte de piloți începuseră a rupe vîelele corabiei noastre naționale, pentru-că chiar și vînturile cele mai favorabile nu numai să n'o mai poată duce înainte spre ținta ei, ci să treacă peste ea lăsând-o la voia întâmplării, un probat și valoros corăbier al poporului român, care cunoaște perfect atât corabia noastră națională, cât și furia valurilor mării vine să-și dreagă vîelele și n'o îndrepte pe drum scutit de naufragii.

E vorba de dl Dr. Alexandru Mocsonyi în fața curentului nou.

Adănc cunosător și just apreciator al tuturor luptelor noastre naționale, dl Dr. A. Mocsonyi, ca bun Român, ți-a ținut de datorință a supune esaminării luminelor sufletului său situația de azi a poporului român. Și ori-care drept cugetător și serios urmăritor al evenimentelor, din cari este țesută istoria politică a poporului român din Transilvania și Ungaria va trebui să recunoască, că din aprecierile și constatările ce le face frunțașul nostru bărbat român, afară de cazul cu așternerea memorandului, care acum nu e la ordinea zilei, purul adevăr apare ca și cristalizat.

Motivele, ființa curentului nou, care a determinat pe dl A. M. să-și ridice vocea chiar la timp, sînt analizate cu adănoimea spiritului său și adevărurile, relative la cauza noastră națională, staționate cu adăncă putere de logica sa, sînt concluziuni de valoare matematică.

Sustinerile și propagatorii curentului nou conduși de un fals — „Înaintel” vocea se prindă viața, constrîngînd guvernul să recunoască drepturile noastre naționale. Și cum vocea se-l constrîngă! Părăsind pasivitatea și apoi acomodându-se aceluia guvern, care din ziua când ușile parlamentului țării pentru prima-dată s'au deschis și când puținii noștri deputați au fost terorizați, altceva n'a făcut decât: să desființeze și arondeze comitatele, în cari se arată ceva viață românească, ca în fostul comitat al Zarandului; să împartă în mod natural, cu vîedita tendință de a-și asigura majoritatea voturilor la alegeri, decururile de alegere desmembrînd mase întregi românești spre a le reatașa — la distanță de sute de kilometri — altor cerouri cu populație română; să manjină în Ardeal un cens nejust; să lase la alegeri curs liber teroarei organelor administrative și baionetelor gendarmerești ca în 1887 cu ocazia alegerii de

deputat român în ceroul Băii-de-Criș și în alte locuri; cu un cuvînt, prin forță și legi să ne țină departe de parlamentul țării pentru-ca negenați să poată aduce în contra noastră legea pentru introducerea limbii maghiare în școalele noastre populare și în licee, legea pentru înființarea de Kisdodvuri și alte legi cu ascutișul îndreptat în contra vieții noastre culturale și naționale.

Un astfel de guvern, care a erigiat la principiu de stat încătușarea și zdrobirea pe toate terenele poporului român, permite-va intrarea vre-unui deputat român în parlamentul țării, afară de cazul, că ab initio, candidatul de deputație se va declara pe față și fără rezervă de aderent al patriotismului oficial, precum foarte bine observă dl A. Mocsonyi...

Cred, că de acest adevăr va fi pătruns cine-cine, oăci înșeși dura realitate stăruiește pentru primirea lui.

În fața imposibilității de a intra, ca Români în parlamentul țării, susținerea neolinită a poziției noastre principiale de rezistență pasivă se impune chiar prin forța împrejurărilor ce ni-s'au creat de antagoniștii noștri.

Dl A. Mocsonyi cuprinzînd în mod sintetic starea situațiunii noastre, enunță adevărul constat de altmintrelea de toți bărbații noștri, că observarea pasivității este o chestiune inesorabilă a politicii noastre naționale.

Din curentul nou aruncă lavă și asupra punctelor din program; tînde a șterge revendicațiunile de drept public din el supunîndu-l unei reînsuirii, modificări, cari să fie în consonanță cu legile existente, eventual să corăspundă vederilor actualilor bărbați de stat maghiari. Această tendință a revizionistilor dl Mocsonyi o timbrează cu drept cuvînt de absurditate. Căci imposibil este, zice d-sa, ca programe politice, cari în părțile lor esențiale tind toamă la modificarea legilor existente să poată corăspunde chiar acestor legi.

Revizionistii noștri nu vor a observa, că nu modificarea revendicațiunilor cuprinse în programul nostru o cer compatrioții noștri, ci ștergerea programului viu, a poporului român, care le stă în calea formării viatului lor stat unitar național. Arma bănuiei prin omiterea sau modificarea oare căror puncte din programul nostru național nu s'ar delătura, ci din contră i-am afirma în aceasta presupunere. Oare nu ne auzim în toate zilele că gravităm în afară! Chiar și singura împrejurare, că ne vorbim limba în societate sau familie îi scoate din sărite și îi face să ne

Stephania.

— Dramă-musicală în 3 acte. —

De

H. Kirchner.

În zilele proxime se va reprezenta pe scena teatrului din Sibiu, din partea societății de operă a lui L. Bauer, cu concursul mai multor membri activi ai diferitelor reuniuni de muzică de aici, pentru prima dată, drama musicală în 3 acte „Stephania”, compusă de talentatul și bine apreciatul compozitor H. Kirchner, directorul de muzică al Reun. române de muzică din Sibiu.

Considerând viul interes, ce se manifestă de pe acum, în toate straturile societății sibiene, față de aceasta creațiune a neobositului compozitor-poet, credem că va fi binevenit și publicului românesc, dacă în cele următoare vom da o scurtă schițare a cuprinsului piesei.

Acțiunea se petrece la anul 1002 și descrie tragica și repentina moarte a tînerului împărat german Otto III. sub zidurile Romei.

Actul I. ne conduce în apropierea Romei, apărută încă contra împăratului Otto din partea lui Crescentius.

Fiica lui Crescentius, Stephanie, care locuiește în afară de Roma, mătură amicele sale, Camilla, amorul ei

timbreze de trădători, conspiratori. Ca să fim cruțați de aceste grațiosități ar trebui, după călduțul aer ce-l pune în mișcare curentul nou să ne lăpădăm limba și să ne acomodăm dorinței, vederilor societății și opiniei publice maghiare, cari azi încă domnesc în mod suveran.

Dorita inaugurare a unei politici naționale mai eficece cu oare-cari sorți de izbândă se lovește de stânca guvernismului întregii societăți maghiare și realizării acestei dorințe manifestată prin noul curent, dl Mocsonyi, pe lângă argumente convingătoare, scoase din practica alegerilor dietale îi pune în față posibilitatea aruncării cuiva spre lună într'un treas de grindină. Va să zică: ear' o imposibilitate, precum este și portulatul de a orea, în fața intransigenței guvernului și a opiniei întregii societăți maghiare, condițiunile posibilității unui compromis.

Compatrioții noștri Sași au cercat destul să trăiască cu compromisuri și acomodări și cu toate acestea deputatul *Lindner*, deși foarte calm și prevenitor față de parlament, fiindcă 'și-a accentuat originea sa săsească și a reflectat la executarea legii naționalităților, era cât pe aci, să fie strivit. Deputații slovaci amintind chiar numai poporul lor și de respectarea legii naționalităților și au fost espui insultelor și huiduelii într-unul de altul.

Dar' când ar fi luat o ținută națională mai pronunțată, la ce n'ar fi fost espui, și pentru viitor mai puteau avea cea mai mică speranță, că guvernul nu va încerca toate spre a le împiedea realezarea?

În fața spiritului turbat al celui mai cras guvernism înțrarea noastră în parlamentul țării, ca acolo să ne afirmăm și de acolo să punem la cale schimbarea înspre mai bine a sorții poporului nostru, dl *Al. Mocsonyi* ar putea concede numai unuia, care tocmai a căzut din cer.

Orbi ar trebui deci să fim ca să ne vedem, că încălzându-ne de curentul nou, ne-am dărîmă de dragul unor chimere, casa asupra capului nostru, pe care n'am fi nici-odată în stare a o reedifica.

Reasumându-și espunerile clare, convingătoare, cu privire la rațiunea curentului nou, adică al activiștilor, dl *Al. Mocsonyi* scoate în relief poziția noastră principială, a rezistenței pasive ca o politică eminamente națională.

Puterea acestei poziții rezidă în principiul solidarității noastre naționale, care se exprimă prin dogma, că singur conferența națională este competentă a aduce decise obligatoare în politica națională și prin urmare, că ori-cine ar cerca să spargă solidaritatea noastră națională ar comite un sacrilegiu.

Timbrul curentului nou este deci capitularea înaintea spiritului anticonstituțional; este anarhia, ce s'ar propaga, în gîrele partidului nostru național, precum aceasta s'a văzut în timpul din urmă; este capitularea pe toate liniile, care ar fi foarte binevenită antagoniștilor noștri spre a-și duce la în-

cătră un tinăr erou german, pe care l'a întâlnit la vînătoare pe dealul mirtelor din apropiere.

Deși Camilla nu poate înțelege cum este posibil, ca *Stephania*, fiica lui *Crescentius*, să iubească pe un inamic al patriei și deși *Stephania* însăși este conștientă, că amorul acesta este nebun și va avea urmări funeste, cu toate acestea dînsa (*Stephania*) totuși roagă pe amica sa, să-i lase dulcele vis și cu strigăt de bucurie aleargă spre iubitul ei, sosirea cărui a anunțat-o deja cornul seu vi-nțoresc.

El se numește pe sine *Conte Otto* și este însuși împăratul *Otto*. Ambii își mărturisesc amorul și uitând tot, ce-i desparte, își cântă fericirea, care pare a se reflecta pe întreaga natură, ce-i împrejmuește. Cîntecul de seară al călugărilor din claustrul depărtat le anunță oara despărțirii.

Actul II. se petrece în „Cetatea înșelurilor” din Roma, unde *Crescentius* continuă a se apăra contra Germanilor.

Beliducelul adurmit de oboseală, îi apare în vis *Cesar*, care i-a servit totdeauna drept astru conducător și îi prezice, că va fi învins.

Cu toate acestea *Crescentius* își propune să încerce cu mica și credincioasa sa trupă un atac; dar' înainte de a face aceasta, trebuie să-și încurajeze luptătorii oferindu-le vin. Atacul nu reușește. Romanii fug, *Otto* cu Ger-

manii se străbate în cetate. *Crescentius* trebuie să se predea. Tocmai când este să fie judecat, seosește *Theophano*, mama împăratului. Cu toată opoziția lui *Otto*, dînsa reușește ca *Crescentius* să fie condamnat la moarte. După aceea îi comunică lui *Otto*, cu care a rămas singură, că i-a succedat a câștiga pe seama acestuia mîna princesei grecești *Zoe* din Bizanț. Încă în aceeași zi princesă va avea să intre în Roma. *Otto* se vede în fața unui fapt împlinit și irevocabil. În această situație disperată îl află *Stephania*, care a venit să implore pentru părintele ei grație dela împărat, în persoana cărui recunoaște cu oroare pe iubitul ei. *Otto* trimite imediat un curier spre a agrafia și elibera pe *Crescentius*, și *Stephania*, recunoscînd iubirea și fidelitatea iubitelui ei, cade în semn de mulțumită în brațele acestuia.

A fost prea târziu; capul lui *Crescentius* căzuse deja. Furibundă se desface *Stephania* din brațele împăratului, blăstămîndu-l pe el și neamul lui. În timp ce *Otto*, desperat, vrea să alerge după ea, în depărtare răsună muzica veselă și strigătele de bucurie ale poporului. Mireasa împăratului își face intrarea în Roma.

Actul III. ne conduce earăci în bochetul mirtelor, unde s'a petrecut actul I. *Stephania* nu se poate împăca cu cutelul, că pe când dînsa se stinge aci în singurătate, pe atunci *Otto* poate este

Revista esternă

Rusia.

Turburări au izbucnit și în *Bacu* (Caucas). O mulțime mare s'a adunat în piața bisericeii armene, desfășurînd stegul roșu. Cazații au risipit pe demonstranți.

Ministrul de școale a declarat, că în curînd va reforma școalele superioare rusești. Presa rusească comentează cu satisfacție această enunțare.

Răsboiul din Africa-de-sud.

Toate știrile foilor engleze despre o pace iminentă sînt declarate în cercurile bure din *Holanda* de false. Comandanții buri nu cedează în privința independenței și a amnestiei, așa că răsboiul se va continua, dacă *Anglia* nu primește aceste două condițiuni principale.

Kruger asigură, că întâlnirea generalilor buri cu generalul englez *Kit-chener* și cu *Milner*, guvernatorul coloniei *Cap*, nu va avea nici un rezultat. *Schalkburger* și *Stein* ar fi avut învoială cu *Kruger* pentru continuarea răsboiului.

Știri mărunte.

Președintele *Loubet* a plecat la *Rusia*.

În *Putignano* (Italia) a fost o revoltă țărănească. Gendarmii au puscat asupra mulțimii rîndind o femeie.

În *Suedia* s'a început ieri grevă generală pentru câștigarea sufragiului universal.

Ministrul sârbesc *Vuici* a demisionat din cauza respingerii proiectului de împrumut. E vorba de un minister *Pasici*.

Ministrul de război al Italiei a fost numit *Ottolenghi*.

Deputatul bulgar *Strasimiroff* va fi dat în judecată, pentru-că a ajutat poporul la revoluție.

Reuniunea sodalilor români din Cluj.

În 28 Aprilie c. 'și-a ținut adunarea generală a XXX-a „*Reuniunea sodalilor români din Cluj*”, sub preșidul dînei *Basilu Podoba*. Comitetul a prezentat acestei adunări următorul raport, pe timpul din 8 Ian. 1901, până în 28 Aprilie c.:

Christos a înviat!

Onorată adunare generală!

Cu această salutare, se salutăm azi tot Românul creștin adevărat, cu această vă întîmpin și eu în numele comitetului, când vin în numele a celui în calitate de secretar a vă raporta, a vă da seamă despre activitatea a celui începînd din 8 Ian. 1901 până azi în 28 Aprilie 1902.

Și, d-voastră la acest salut dumnezeesc ca tot Românul creștin adevărat imi răspundeți: „Adevărat c'a înviat!”

Așa este, El a înviat din morți, căci a fost D-zeu-Omul cel atotputernic; noi însă sufletește numai așa vom învia dacă vom împlini cu credință, iubire și speranță, ceea-ce cuprinde în sine profetia profetului *Isaia*, și o cântă cu multă dulceață sf. noastră biserică română: „Luminează-te, luminează-te noue Ierusalime!”

Iubiților sodali români!

Vouă v'am cîntat eu de 30 de ani în jurul acestei reuniuni această cântare, căci pentru neamul nostru voi sînteți noul „*Ierusalim*”, voi sînteți inima neamului nostru, care dela voi și prin voi vrea să se întărească.

Unui neam lipsindu-i inima, adică clasa mijlocie, numai poate exista în concertul popoarelor civilizate.

Și această clasă, chemați sîntem a o forma, a o desvolta, întări și promova prin cultură religioasă morală, națională, prin păstrarea datinelor străbune, prin iubirea neamului, limbii, patriei, prin muncă neînteruptă, prin diligență de fer și prin păstrare mare.

Trăim timpuri foarte grele, trăim la începutul veacului al XX-lea, în care pe cum se arată încă numai la început, zilnic virtutea și morală adevărată se calcă în picioare, când în locul adevărului e preferită minciuna, când în locul muncii oneste 'și-au luat loc furtul, spargerea, defraudările, și grevele.

Vedeți, iubiților sodali români, ca în lupta de existență, să nu fiți prinși în cursa vre-unuia dintre aceste păcate.

I.

Și acum dați-mi voie să vă fac în numele comitetului o scurtă dare de seamă despre starea reuniunii noastre!

Aceasta conform registrului ce-l are la dispoziție numără azi membri fondatori 29, membri ordinari 20, ajutători 1, laolaltă 50.

Comitetul din 8 Ian. 1901 până azi a ținut 11 ședințe, dezbătînd mai multe chestii de interes administrativ, cum și chestia înființării unei reuniuni de înmormîntare, ale cărei statute însă nu s'au aprobat, ci s'a cerut modificarea lor. În privința aceasta va decide adunarea de astăzi.

În chestia corului sodalilor, care oar precum știți d-voastră în adunarea festivă ținută în anul trecut a dat probe frumoase de progres și viață națională românească, lipsindu-i o sală de instruire, comitetul a făcut pași spre a fi instruiți coriștii în școala noastră românească, ceea-ce durere numai după ce am fost siliți a ne adresa către prea

Veneratul Consistor — ni s'a conces, ce se vede din rezoluțiunea mult onoratu-lui oficiu parohial din 8 Martie 1902 nr. 181.

Și acum după ce *Brătescu* nu mai e în Cluj, comitetul în ședința din 7 Aprilie a. c. cu unanimitate a hotărît că susține decisiu din 1 Iulie 1901 p. 16, că adică conducătorului s'îi deie pe lună 20 coroane, și de conducător tot în ședința din 7 Aprilie a ales pe dl *Ioan N. Pop*, directorul corului de mai înainte, care la și început probele în școala noastră.

Asupra chestii acesteia încă va dis-outa adunarea noastră de azi, ceea-ce este foarte de dorit pentru sodalii noștri, de oare-ce numai pe calea aceasta se poate mai cu efect nutri și susținea între ei spiritul social, cultura religioasă morală, iubirea de neam, biserică, limbă, patrie și datinele străbune, cu deosebire în acest orag, unde zilnic sînt espui pericului de a-și pierde acești tesauri neprețuit pentru un popor.

Din acest motiv reuniunea noastră cred că nu va avea nici o jertfă materială, ci chiar în adunarea de azi va lăsa comitetului spre a căuta toate mijloacele conducătoare la scopul marelui, ce-l urmează ea încă dela începutul ei. Cu durere trebuie să constatăm la acest loc contrarul, și cauza rului este că dintre publicul mare român de aici, sînt încă foarte puțini, cei-ce se interesează de această reuniune, ceea-ce se poate ușor observa esaminînd registrul membrilor, în care vei afla înscrși din onorabila inteligență din loc, din cei încă în viață numai 10 inși, dintre cari deși taxa de membru fondator e numai de 10 cor., abia 'și-au cuitat-o 4 inși. De aci urmează că în cele trei decenii de existență, fondul sodalilor abia este azi de 2000 cor. 76 bani, ear' taxele restante la membrii fondatori și ordinari computeate în această sumă sînt de 402 cor. 80 b., cele din urmă adică dela membrii ordinari computeate numai pe 4 ani. Răul vine de acolo că sodalii când se înscriu de membri ordinari solvesc câte 20—40 bani apoi mai mult nu plătesc nici-cînd.

La acest loc nu putem lăsa neatins faptul demn de esprimarea recunoștinței și mulțumirii noastre, că onorata direcțiune a institutului „*Economul*” în privința aceasta aduce pe altarul bunei stări materiale și culturale în tot anul jertfe însemnate, distribuind din suma destinată pentru binefaceri reuniunii noastre 100 coroane, ear' pentru instruirea elevilor respective catechisarea lor 80 coroane.

Onor. adunare, cred că va afla cea remediu referitor la încasarea taxelor restante. (Va urma).

Catastrofele de pe Antile.

În toate insulele continuă spăimîntătoarele cutremure de pămînt. Dispar lacuri și munți. Continuă deasemenia tempestele cu sute de trăsnete. Din lacuri es aburi și învîlue totul într'un nor enorm.

Ploaia de cenușă continuă. S'au deschis nouă oratere, cari vară foc.

Rîurile sau revărsat și au înecat toată partea din miază noapte a insulei.

Întunecul este deservit. Locuitorii fugiți pe munte mor de foame.

Pe insula *San Vincenzo* catastrofa se agravează. Până acum sînt o mie de morți. Vulcanul aruncă mase mari de materie înflăcărată la distanță de mai multe mile. Insula este învîluită într'o mare de flăcări.

La *St. Pierre* căldura e așa de mare încât jandarmii, cari ardeau grămezile de cadavre, au trebuit să fugă. Din cauza exalațiunilor pestifere e temere de epidemie. Fundul mării s'a lăsat în jos foarte mult.

Insula *Dominica*, una dintre Antilele engleze, este învîluită de capri de pucioasă.

E temere că locuitorii de acolo vor muri sufocați.

La o sută cincizeci de mile de coasta insulei *San-Vincenzo*, bastimentele sînt acoperite de cenușă.

Șase mici vapoare ale societății de salvare au isbutit să acosteze la *Saint-Pierre*, trecînd pe distanță de o milă printre sfărîmături de bastimente. S'au văzut plutind pe ape și multe cadavre.

Patruzeci de membri ai societății de salvare, cu toată căldura spăimîntătoare care domnia acolo, au isbutit să

pătrundă în oraș, care era peste tot presărat de cadavre.

Orologiul spitalului se oprise la ora 7 și 50 de minute.

Nu se ved în fostul oraș decât ruine fumegînde și nori de praf și cenușă. Pămîntul se cutremură într'una cu agomote profunde.

În câteva puncte s'au deschis crepături cari au înghițit părți întregi de oraș.

În pivnițele băncii *Martinica* s'au găsit neatînsse 2 milioane, însă depozitele într'o sumă enormă par pierdute.

La nordul insulei s'au format prăpăstii.

Continuă fuga locuitorilor la *Fort-de-France*, unde iau vapoarele cu asalt.

Date statistice

din arhiepiscopia gr.-or. a Transilvaniei pe anul 1901.

III. Din raportul senatului școlar.

(Urmare).

Numărul școalelor a fost de 741. Fără școală proprie au fost 281 parohii (mame și filii). Dintre cele-ce n'au avut școală proprie au fost afiliate la alte școale de-ale noastre 104, ear' școală comună cu gr.-cat, dar' cu caracter gr.-or. au fost în 66 locuri. S'au înființat 5 școale nouă și s'au adăugat 5 clase nouă.

Învățători au fost 974, între cari definitivi 408, provizori 290, suplinitori 74 și toleranți 202. La cei definitivi se arată o decreștere de 13, la cei provizori de 35.

O adevărată plagă pentru școalele noastre sînt provisoratele, cari fac ca aproape jumătate din posturile învățătoresci să fie la începutul anului școlar supuse ocupării de nou. Din acest număr însemnat cu începutul anului școlar nu pot fi ocupate nici 100. Aceasta lipsă de stabilitate în corul învățătoresc e împreună cu mare scădere pentru înaintarea în cele școlare, pentru-că pe deoparte fiind silit a ocupa de nou posturi învățătoresci până prin Dec. se scurtează în multe locuri timpul instrucțiunii cu 1—3 luni, afară de aceea nu se poate desvolta continuitatea necesară în lucrarea învățătorescă.

Causele, cari aduc cu sine această nefavorabilă stare de lucruri, sînt mai multe. Ca cele mai de căpetenie sînt: lipsa de candidați calificați, lipsa de mijloacele necesare materiale ale comunelor bisericeii pentru salarizarea învățătorilor, în multe locuri însă și numai lipsa de voință de a alege învățător definitiv, sperînd astfel a scăpa de îndatorirea plății salariului normal și mai ales a cuincuenaliilor. La aceste se adaugă pentru multe casuri și lipsa de stăruință și conștientiositate recerută a organelor inferioare administrative bisericești școlare, cari, parte din temere de a nu se strica cu poporul, parte din interese particulare, sau cedează prea cu înlesnire dorinței poporului de a scăpa de sarcina susținerii școalei confesionale, sau împiedecă de-adeptul alegerea de învățători definitivi, sau nu stăruie cu tot dinadinsul în această direcțiune.

(Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 16 Maiu n. 1902

La fondul „*Masa învățăcelilor meseriși români*”, administrat de „*Reuniunea sodalilor români din Sibiu*”, au dăruit *Galacteon Șagău*, protopresbiter (Reghinul-săseș) 5 cor.; *Dr. Eugen Meșianu*, avocat (Brașov) 4 cor.; *Romul Furdul*, protopresbiter (Câmpeni), 1 cor.; *Iosif de Orbonaș*, pretor (Orăștie) 1 cor.; *Dr. Ioan Radu*, profesor gimnazial (Brad) 1 cor.

Necrolog. *Iosif Maxim*, profesor la școala reală gr.-orientală română din Brașov, s'a mutat la cele eterne, în urma unei scurte dar' cele suferințe, împărțit fiind cu sfintele taine, *Mercuri* în 1/14 Maiu 1902 la 3 ore dimineața, în anul al 55-lea al vieții și al 32-lea al funcțiunii sale de profesor. Despre această pierdere ireparabilă înconștințăm cu durere pe toate rudeniile și pe toți amicii și cunoscuții iubitelui decedat. Rămășițele pămîntești ale scumpului decedat în Domnul se vor ridica din paraciul bisericeii sf. *Nicolae* și se vor așeza spre vecinicia odihnă azi *Vineri* în 3/16 Maiu 1902 la 3 ore p. m. în cimiterul bisericeii sf. *Nicolae* din Prund, *Șcheiu* (Brașov). *Maria Maxim* născută *Cloaje*, soție; *Iosif Maxim*, student tehnic, *Romulus Maxim*, *Cătălina Maxim* ca copii, *Maria I. Cloaje*, soacra; *Dr.*

George Mohan.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, asociat

A nagyszebeni kir. törvényszék mint telek-könyvhatóságától.

Sz. 3296—1902. tkvi. 186 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

Az »Albina« nagyszebeni takarékszövetés elnökének Simon Nicolae és társai végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében alolított kir. törvényszék mint telek-könyvhatóság részéről ezennel közhírré tettik, hogy 1850 kor. tőkekövetelés és jár. behajtása céljából a kerületéhez tartozó a Simon Nicolae lui Achim nevű álló a mohi 409. sz. tkviben + 4. r. 5077. hrsz alatt foglalt ingatlan, továbbá az 1881. évi 60 t.cz. 156. §-ának alkalmazása mellett a Lupu Nicolae és neje szül. Burechia Maria nevű álló a mohi 157. sz. tkviben + 1. 2. 4. 6. 7. 10. 15 16. r. 270. 271. 663. 1803 a. 2691. 2971. 2972 3061. 3205. 4953. 4327 a. szül Simon Nicolae, Simon Ioan, Jakob Iuoné szül Simon Anna, Simon Anna, Stoica Maria férj. Lázár Iuoné, Stoica Achim nevű álló a mohi 262. sz. tkviben + 8. 9. 12. 14 18 27. 29. 31. és 37. rend. 23. 1269. 1430. 1431. 1432. 1616 2148. 2979. 3697. 4036. 4794. 5791. hrsz a mohi 1206. sz. tkviben + 1—12. r. 698. 1062. 1123. 1507. 2241. 2506. 2592 3278. 3465. 5176. 5270. 5718. 5887 hrsz. alatt foglalt Jakob Ioan tulajdonát képező; a Simon Anna nevére felvett a mohi 1099. sz. tkviben + 1. r. 3444. hrsz a mohi 1196. tkviben + 962. hrsz alatt foglalt Baltes Nicolae és neje szül. Gavrilă Anna tulajdonát képező, a mohi 1153. sz. tkviben + 1. 2. rend 5079. 449/2. 450/2. hrsz. alatt foglalt Simion Maria tulajdonát képező, a mohi 1135. sz. tkviben + 1. r. 3110 hrsz alatt foglalt Simion Miklos, Simion Ioan, Jakob Iuoné szül. Simion Anna, Stoia Achim és Stoia Maria férj. Lázár Ioanné s Dragomir Anna tulajdonát képező ingatlanok az egyenként azaz telekkönyvi testenként megállapított és összesen 12,714 koronát kitevő kiküldetési árban esetleg azon alól is az 1902. évi június hó 11. napjának d. e. 9. órájkor Moh község hivatali helyiségében nyilvános árverezésen el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az egyenként azaz telekkönyvi testenként eladandó ingatlanok becsárának 10%, át kézpénzben vagy az 1881. LX. t.cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 3383 szám alatt, kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy

az 1881. LX. t.cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Szeben, 1902 évi április hó 12.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Dr. Medgyesi,

kir. törvényszéki albiró.

882. sz. 1902. tkvi. 187 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagyszebenben székelő »Albina« takarékszövetés elnökének Florea János a János-é hortobágyfalvi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 156 kor. 10 fill. tőkekövetelés és ennek még pedig 24 kor. 38 fillér után 1898. március 1-től 65 kor. 76 fillér után 1898 szeptember 1-től, 65 kor. 76 fill. után 1899 március hó 1-ső napjától járó 8%, kamatai 25 kor. 90 fill. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 14 kor. 30 fill. és a meg felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881 évi LX. t.cz. 144 § alapján és a 146 § értelmében az ügyházi kir. járásbírósgát területén lévő Hortobágyfalva község határára fekvő a Florea János nevére felvett hortobágyfalvi 464 sz. tkviben A + 19—23. rsz. 309 660. 779. 780. 945. hrsz. a foglalt ingatlanokra 1460 kor. ezennel megállapított kiküldetési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi június hó 10. napján délelőtt 9 órákor Hortobágyfalva község határára meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldetési áról is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik végrehajtató kivételével tartóznak az ingatlanok becsárának 10%, át kézpénzben, vagy az 1881. LX. t.cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3383 szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Ujegyház, 1902. március 26-án.

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság.

Jankó András, kir. bíró h.

Lakner,

kir. albiró.

1299. sz. 1902. tkvi. 184 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

Cioivia Péter földi lakos végrehajtóának Dumitru Péter földi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 30 kor. 70 fill. hátralék tőkekövetelés és ennek 1900. évi május hó 14-ik napjától járó 5%, kamatai 21 kor. 07 fill. végrehajtási már megállapított hátralékos valamint jelenlegi 15 kor. 50 fill. és a meg felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t.cz. 144 § alapján és a 146 § értelmében (az ügyházi kir. járásbírósgát) területén lévő Fofeld község határára fekvő a földi 1770. sz. tkviben A + 376. 6163. 6677. 5535. 15922 16904. hrsz. a a Dumitru Péter végrehajtást szenvedő nevére felvett egész ingatlanokra, továbbá a Dumitru Péter, Dumitru Jakob és Dumitru János nevére felvett a földi 445. sz. tkviben A + 3974 6663. 6974. 8015. 8016. 8845. 9785. 11520. 14898. 16925. 13603. hrsz. a foglalt ingatlaloknak végrehajtást szenvedő Dumitru Pétert illető 1/3, rész. jutalékára, továbbá a Dumitru Péter, Dumitru Jakob és Maniu Toma nevére felvett a földi 1457. sz. tkviben A + 211. 212. hrsz. a foglalt ingatlanok végrehajtást szenvedő Dumitru Pétert illető 1/3, ára, végül a földi 1747. sz. tkviben A + 263. 264. hrsz. a foglalt ingatlanok végrehajtást szenvedő Dumitru Péter 1/3, jutalékára az 1881. LX. t.cz. 156. §. ára való tekintettel az árverést 908 korban ezennel megállapított kiküldetési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi július hó 14. napján délelőtt 9 órákor Fofeld község határára meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldetési áról is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik végrehajtató kivételével tartóznak az egyenként az az telekkönyvi testekként eladandó ingatlanok becsárának 10%, át kézpénzben, vagy az 1881. LX. t.cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ujegyház, 1902. évi április hó 26-án.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Jankó András, bíró helyett.

LAKNER,

kir. albiró.

Nr. 1249—1902.

189 1—3

Concurs.

Pentru îndeplinirea locului de notar în comuna Marpod (pretura Noerich, comitatul Sibiu) se escrie prin aceasta concurs:

Cu postul de notar sînt legate următoarele beneficii:

1. 1000 coroane salar fundamental.
2. Locuință în natură.
3. 100 cor. pausal de călătorie.
4. 100 cor. pentru purtarea catastrului de vite.
5. 104 cor. spese de postă ș. a.
6. pentru lucrări private competențele statore în statut.
7. 200 cor. ca matriculat de stat.
8. 200 cor. pausal de luminat, de încălzit și de cancelarie (decisul referitor la aceasta însuș nu e încă valid).

Doritorii de a concura au a-și înainta cererile scrise cu mîna proprie instruite în mod recerut și dovedirea cunoștinței de limbi până la 31 I. c. la subscrisul.

Cererile întrate mai târziu nu se vor considera.

Noerich, 14 Maiu 1902.

HANER,

primpretor.

Un commis tinër,

detaist bun, se poseadă limbile patriei, găsesc momentan loc la o prăvălie de coloniale din Sibiu.

Ofertele cu pretensiunea de salar, atestate și fotografie, sînt a se adresa sub »Coloniale« la administrațiunea acestui ziar.

Tot pentru aceea prăvălie se caută și un invetăcel pe lângă întreaga întreținere, care se recere se aibă etatea de 14 ani, se fie din o familie onestă și absolvent de gimnasiul inferior.

179 3—3

Bilete de oăletorie pentru

AMERICA

dela linia franceză. Transportare bună și repede. Alimentare escelentă inclusive vin și liqueur. Informațiuni detaliate dă gratuit și franco

Iosef Fischer,

Viena, IV., Allegeasse 69.

92 11—12

Până acum s'au plătit mai mult de

10 milioane coroane

pentru câștiguri dela loteria de clasă.

Recomandăm

losurile noastre pentru loteria de clasă care începe acum,

cu prețurile următoare:

Un los întreg . . cor. 12.— Un pătrar de los . cor. 3.—
O jumătate de los . 6.— O optime de los . 1.50

! Serviciu prompt !

!! Discrețiune completă în cas de câștig !!

MERKURBANK

Budapesta, IV., Váci-utca nr. 37.

158 10—12

Cărți românești.

În librăria W. Krafft din Sibiu se află de vînzare următoarele:

Alexandri, Poezii: Doine, Lăcrimioare, Suvenire, Mărgăritărele, Pasteluri, Legende, Ostașii nostri, Alte
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înfăințarea lor după modelul „Societății de cumpătare“
Articolul de lege XXI și XXIII ex 1886 despre Instrucțiuni și despre procedura disciplinară Articolul de lege XXII—1886 Despre comune Aghiazmatar, cuprinzător de mai multe rînduiri și rugăciuni trebuincioase creștinilor la deosebite împrejurări din viață (București)
Băilă I., Pe sub arini Poezii
Bărcănuș S. P., Dicționar rom.-germ. și germ.-rom. revădit și completat de Dr. D. P. Bărcănuș. Partea I., română-germană legat 7.60 broșurat
— Partea II., germană-română legat 9.40 broșurat
Bărbăntu George, Părți alese din Istoria Transilvaniei pe 200 de ani din urmă, (3 vol.) legat cor. 18.— broșurat
Boiu Z., Cuvîntări funebrele și memoriale Boló Henry, Tragedia Calvarului, tradusă în românește de Membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain“
Bocoș I. B., Florile inimii, poezii
Bogdan E., Cartea durerilor, tradusă din limba franceză de Iacob Afan Nicolescu
Brănzeș Nic., Școalele din Blaj, studiu istoric
Brode Dr. A., Însoțirile de credit împreunate cu însoțiri de consum etc., îndreptar practic pentru înfăințarea și conducerea acelor, după sistemul F. W. Raiffeisen
Brode Eugen, Tinerea vitelor
— Trifoiul
Buda Tit, Vieța sfinților
Bunea Dr. A., Din Istoria Românilor. Episc. Ioan Inoc. Klein (1728—1751). Blaj 1900
Butculescu N. Marin, Religie și știință, încercare critică de morală-socială
Carmen Sylva, Novele, trad. de Ionescu Gion
— Bate la ușă
— Versuri, trad. de A. Toma
Cărpinișan N., Monografia comunei Răhau Cincizeci de istorioare morale pentru băieți și băiete de amicul pruncilor F. H. cu 6 chipuri colorate, în legătură frumoasă
Clemence R., Mandrin, căpitanul bandiților, o novellă interesantă, tradusă de N. Petru-Petrescu
Coșbuc G., Fire de Tort, versuri
— Sacontala, traducere liberă după Calidasa
— Balade și Idile
— Răsboiul nostru pentru neatințare
— Povestea unei Coroane de oțel
Costin I., Îndreptar pentru întemeierea băncilor rurale după sistemul F. W. Raiffeisen
— Manual de stupărit cu 86 figuri în text
— Moara din Sighet, roman, tom. I.
— Crasescu Vict., Novele și schițe. vol. I.—V. a Cristea, Proverbe
Dăianu Dr. E., Cronica anului 1848 p. I. (nr. 1—7 Martie—Septembrie)
Dante Alighieri, Divina comedie. Infernul, trad. de d-na Maria P. Chișiu
— Purgatoriul, trad. de aceeași
Dau L., Străbunii, roman original
Densușian A., Valea vieții, cântece și epigrame
— Istoria limbii și literaturii române, Edițiunea II. broș.
— Optum, tragedie în 5 acte
Densușianu O., Între două lumi, dramă în 3 acte în versuri
Dinușeni, Alexandru Roman 1826—1897
Dobrogeanu-Gherea, Literatură și știință, 2 volume
Dopp-Elia, Comasările, îndreptar practic
Dună drama, lectură pentru tinerimea de secul femeiesc
Dună raporturi de prefecti roman din anul 848
Lăpădat D., Exercițiile de stil în școala pop. Dragoșu Dr. J., Vivis sau biserica din cartace, narare istorică

Duică G., Savitri, povestire indică din Mahabara
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur
Elefterescu Dr. Em., Predice ocazionale și funebre, tom. II.
Esareu C., Petru Cercel, Documente descop. în Arhivele Veneției
Freitag, Dare și Avere, roman 2 vol.
Gane N., Novele 3 vol. ediți nouă
Grigoriușca Em., Chipuri și graiuri din Bucovina
Grube A. W., Biografii romane, traduse de N. Petru-Petrescu
Hințescu I. C., Proverbele Românilor
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți
Kneipp Sebast., Cură de apă.
— Testamentul meu și conferințe publice, inventuri necesare pentru vindicarea boalelor și conservarea sănătății 2 vol.
Lazu G. N., Ultime Raze, Poezii
Ligouri A. M. de, Pregătire la moarte adeică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor pentru meditare și precușilor spre a predică
Maier, Dr. George, prof. de agricultură.
Manual complet de agricultură rațională: P. I. Agrolgia sau agricultura generală
— II. Fitotechnia sau cultura specială a plantelor, dîmpnăre cu fînațele și pășunile
— III. Zootechnia sau cultura vitelor, dîmpnăre cu nutrițiunea vitelor, industria lăptărilor și cunoașterea lănel
— IV. Economia rurală sau organizațiunea și administrarea moșilor mari și mici, cu 35 figuri
Măndrescu S. C., Elemente ungurești în limba română
Marian S. F. Nunta la Români. Studiu istorico-etnogr. compar.
— Tradițiuni populare române, cuprinzînd: Stefan Vodă și Sabastul, Tolpa și Stefan Vodă, Stefan Vodă, Stefan Toma și Metropolitul Crima, Feciorul Dedului
Maurier G. du, Tribu, Roman în românește de Afan de la Tuscia
Miculescu G. T., Colecție de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași, meseriași și comercianți
Mihailu Traian, Adieri — Poezii
Mihăyli Dr., Diplome maramureșene din sec. XIV—XV. leg. 12 cor., broș.
Moldovan S., Teara Noastră, Descrierea părilor Ardealului
— Zarandul și Munții Apuseni
Moldovan Margareta, Din tainele vieții, novele și schițe
Muntean M., Legea veterinară și boalele contagioase
Mureșian Dr. S. Iconologia Creștină occidentală și orientală, cu 52 figuri în text
Negrescu G. Val. Dr. Despre friguri
Negrușu I. F., Manual de stilistică pentru clasele gimnasiale
— Stilistica practică pentru felul de epistole, petițiuni, acte și documente
Nordien Max, Naționalitate, studiu
— Reprive din Paradoxe sociologice
Noul Testament cu litere cirile
Ollanescu C. D., Ad Pisones (Ars Poetica)
Orășul București cu un plan și 6 ilustrațiuni. (Articol retipărit din Encicl. rom.)
Ordonanțe ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1898)
Păcășian T. V., Libertatea, traducere
— Principiile politice (după Dr. F. de Holtzendorff)
— Flori de toamnă, poezii
— Scopul în drept I.
— De pe la noi
— Judecătorile cu jurași
— Buna chivernisală

Panu I. C., Niță Dragă, Schiță din Vieța unui muncitor
Papiu I. P., Cuvîntări bisericesti tom. I.
opa Dr. G., Scrieri și vorbiri, culese apoi direse
Ponson de Terrail, Amor și dîncolo de mormînt, novellă tradusă de N. F. Negrușu Popovici-Barcianu, Gramatică germană teoretică practică pentru usul tinerimei române
Pop Răteganul, Inimioara, adeică floarea poeziei naționale din cei mai buni scriitori români în usul tinerimii române.
Proncu D. N., Artă de a se însura.
— Artă de a se mărita.
Răicu T., Studii Literare, Chestiuni literare istorice, filologice și artistice.
Renard G., Este omul liber, trad. de Marian și Mous
Rusu V., Din trecutul Silvaniei, Legende, preț redus numai
Rusu-Șirianu I. Moara din vale (3 nvele)
Săineanu L. Dicționar universal al limbii române
Scene din Vieța Militară de N. St.— Scheffer R., Mizeria Regală I/II. broș.
Secura Aditia T., Truțe, Din vremuri apuse
Socoruș Alexandru, Disertațiune Economică despre bunăstarea și folosale fărînei cerată cu ciurelul și cu sită rară și despre zădirea Morilor
Sima, Gr., Iyvor de bunăstare sau mai multe sute de îndreptări și povești scurte și practice din economia de casă, grădnicărie, igienă, economie de câmp și de vite, vîrît, conservarea vinului, vinuri de poame, pomărit albînărit și alte multe terene de deprindere. Ediți II.
Sima Gr. al lui Ion, Ardeleanul glumeș sau 101 de Anecdote populare alese pe sprînceană și întocmite din glumele lui Nenea Stan, ce-și ride de tot.
Simionu T., Păcate Domnești, novellă orig.
Simu R., Cartea stuparilor săteni cu mai multe ilustrații în text.
— Monografia comunei Orlat
Slavici I., Ardealul, studiu istoric
— Novele, vol. I. și II.
— Soll și Haben, chestiunea Ovirelor din România
— Vatra părăsită
Stamatii Cîntrea Const. Calescop literar. Fantasiu, suveniri și episoade
Stăvri Artur. Poezii. 1898—1894
Stănescu Th. M. Poezii
Stoica S., Higiena copilului dela naștere până la al 7-lea an al etății.
— Tractatul boalelor acute infectioare.
Stupariu N., Extras din regulamentul de exercițiu militar și din regulamentul serviciului
Șulăușu Iosif St., „Din Memoriul lui“, Partea a VI-a 1899
Tolstoi, Prin ce viețuște omul
Urechiu V. A., Frați cu Frați Români la Roma în Octomvrie 1899, Dare de seamă cu 23 ilustrațiuni
Velocanu Mihail, Meditațiuni spirituale pentru înaintarea creștinului adevărat și a cultului deosebit de casă
— Doctrina fărîcîrei ilustrată prin sentințe filosofice enluse din scrierile celor mai celebri filosofi antici și moderni cu un adaus Colecțiuni de 500 sentințe filosofice
— Educațiunea de școală și acasă, compusă după datele, cunoștințele și experiențele educatorilor celor mai probași
— Întîmplarea curiosă, comedie în trei acte, imitată din italienește
Verne J., Castelul din Carpați, roman din vieța poporului românesc din Ardeal
Vlăduță Al., Dan, roman
Voniga D., Dor și Jale, poezii
Vuița Dr. G., Boalele Venerice
— Higiena populară cu privire la săteanul român
Xenopol A. D., Istoria Românilor din Dacia Traiană, 12 volume

La ordinul prea înalt al Majestații Sale ces. și reg. apostolice.

A XXII-a loterie de stat ces. reg.

pentru scopuri de binefacere generale militare.

Această loterie de bani,

unica concesionată prin lege în Austria, conține 17.822 câștiguri în bani gata în suma totală de 442.850 coroane.

Câștigul principal face

200.000 cor. în bani gata.

Sortirea se va efectui irevocabil la 12 Iunie 1902.

Un los costă 4 coroane.

Losuri se capătă la secția loteriilor de stat în Viena III., Vordere Zollamtsstrasse 7, la colecturile de loterie, în trafice, la perceptorate, la oficiile de postă și telegraf și la cele ale căilor ferate, la casse de schimb etc. Cumpărătorii de losuri primesc planuri de sortire gratuit.

Losurile se trimit scutite de porto postal.

Dela direcțiunea venitelor loteriilor ces. reg.

Secțiunea loteriei de stat.

155 4—10

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„.....toate 'a tot
Frumoase cât eu nîci nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot—
Cu mîntea mea“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.